

Lobēšanu aprakstīs ar grozījumiem likumos

Atsevišķa lobēšanas atklātības normatīva nebūs, tomēr normas ar grozījumiem tikts iestrādātas Saeimas kārtības rullī un valsts pārvaldi regulējošos normatīvos

Tāds ir Saeimas Aizsardzības, iekšlietu un korupcijas novēršanas komisijas Korupcijas novēršanas apakškomisijas lēmums. Zolitūdes traģēdijas parlamentārās izmeklēšanas komisijas galazinojumā ir priekšlikums – ieviest lobisma tiesisko reglamentāciju, jo tā secinājusi: «Jaunā Būvniecības likuma izstrādi ir ietekmējis ļoti spēcīgs būvnieku lobījs». Minētā komisija uzskata, ka jāizstrādā un jāpieņem Lobēšanas atklātības likums, jāapkaro nevienlīdzīga lobēšana un jāievieš publisks lobētāju reģistrs. DB jau rakstīja, ka aizpērnajā ziemā Ministru kabineta komiteja nolēma apturēt KNAB sagatavoto lobēšanas atklātības likumprojektu, jo tajā ministri saskatīja daudz neskaidrību. KNAB tika uzdots sagatavot informatīvo ziņojumu, kurā tiktu piedāvāts, kā lobēšanas atklātības principus iestrādāt jau esošajos normatīvajos aktos. KNAB Politikas plānošanas nodaļas vadītājs Alvis Strīķeris skaidro-

ja, ka šis uzdevums arī ir pilnīts. Saeimas deputātiem būtu vajadzīgs atsevišķs regulējums (grozījumi Saeimas Kārtības rullī), savukārt Ministru kabinetam un valsts, pašvaldību iestādēm – cits. Turklat Valsts sekretāru sanāksmē ir pieteikts Valsts pārvaldē nodarbinātā ētikas kodekss. Minētās apakškomisijas priekšsēdētājs Aleksejs Loskutovs nerедz vajadzību mainīt uzstādījumu, tāpēc jāturpina iesāktais darbs un lobisma reglamentācija jāiestrādā ar grozījumiem attiecīgajos normatīvajos aktos. Bija bažas par to, kas varētu rosināt veikt izmaiņas Saeimas kārtības rullī un ietvert tajā lobēšanas atklātības prasības. A. Loskutovs norādīja, ka gaida konkrētu grozījumu projektu un to rosinātu Saeimas deputāti paši. Savukārt viena no Latvijas ietekmīgākajiem lobistiem – LTRK – valdes priekšsēdētājs Jānis Endziņš atbalsta lobēšanas reglamentēšanu. «Svarīgi, lai lobīja darbs notiek caurspī-

dīgi un atklāti, lai būtu zināms, kurš un ko lobē,» uzsvēr J. Endziņš. Viņš uzskata, ka svarīgi ir mainīt pieeju, kad nereti lēmumi tikuši pieņemti, balstoties uz politiskajām partijām pietuvīnātu individuālu ieteikumiem. «Ir logiski, ja nacionālā līmenī parlaments un valdība runā ar LTRK un LDDK, ar LBAS, specifisko nozaru līmenī ar to asociācijām. Savukārt pašvaldības lēmumu pieņemšanas procesā konsultētos ar vietējām uzņēmēju organizācijām,» skaidro J. Endziņš. Viņš arī atgādina, ka izšķiršanā starp atsevišķu lobismu reglamentējošu likumu vai grozījumiem esošajos, lai šīs normas iekļautu, vairāk ir juridiskās tehnikas jautājums. Tomēr savulaik sagatavotais lobisma likumprojekts, pēc J. Endziņa sacītā, īsti neatbilda realitātei. Vairākiem DB aptaujātiem bija bažas par «izpildījumu» un «interpretāciju», jo šīs normas varot paralizēt ierēdņu, kā arī ievēlēto politiku vēlmi vispārtikties ar sabiedrību un, vēl jo vairāk, nemt vērā tās ieteikumus, lai tikai «neinficētos» un netiktu pārmesta kādu lobīstu ietekme konkrētas problēmas risinājumos.

Māris Kirsons